

Zemřel překladatel Josef Sedlák

18. května 2007 zemřel po krátké nemoci překladatel, básník, učitel a kamenosochař Josef Sedlák. Rodák z Velké Bíteše, jeden z našich prvních diplomovaných rusistů, nastoupil v roce 1945 do školy ve Šternberku, kde pak strávil celý další život. Ve Šternberku působil v šedesátých letech jako ředitel základní školy, po prověrkách v roce 1970 byl však ze školství vyhozen a stal se kameníkem s maturitou z SPŠ v Hořicích. V té době jsme se s ním nejednou setkávali na opravách olomouckých sousoší. Toto sekání do dřeva a do kamene se mu stalo i koníčkem, jak o tom svědčí jeho šternberská zahrada. Druhou jeho velkou radostí bylo překládání ruských autorů.

Na jeho kontě jsou četní ruští spisovatelé 20. století: Č. Ajtmatov, G. Baklanov, A. Bek, V. Bělov, V. Brjusov, V. Chlebnikov, F. Iskander, V. Kaverin, J. Kazakov, A. Makarenko, B. Pilňak, A. Rybakov, V. Sorokin, A. Vesjolyj, J. Zamjatin. Patří mu však i náročný překlad gruzínského autora Č. Amiredžibiho *Syn luny*. Měl rád překlady jazykově náročné, jako byl např. složitý román Art'oma Vesjolého *Rus krví umytá* nebo Zamjatinův *Zapadákov* nebo *Bič boží*. Jeho překlady v době „vyhoštění“ z literatury podepisovali někteří přátelé, jako Vlasta Tafelová, Jarmila Fromková a jiní „pokryvači“.

J. Sedlák byl však i pilným prozaikem a básníkem. Je nositelem ceny Evropský fejeton 1993 a 1999, autorem několika básnických sbírek, zakladatelem přátelských setkání milovníků literatury na jeho šternberské zahradě. Své práce publikoval v řadě novin a časopisů. Třebaže v poslední době ztrácel zrak, přesto nepřerušil svou uměleckou aktivitu a účast na kulturním životě. Zemřel ve svých 85 letech.

I kdyby rukopisy hořely (a ty, jak víme z Bulgakova, nehoří), zůstanou po Sedlákovi jeho rukou vytesané dřevěné a kamenné plastiky. A památka na dobrého a pracovitého člověka.

Miroslav Zahrádka